

de credibilitate acestei femei care acum, după ani de „meserie“, află că dragostea există.

Piesa lui Robert Thomas vorbește despre tarele sociale ale burgheziei, despre durerea pe care o provoacă privirea sinceră în oglindă, despre prețul care trebuie plătit pentru asta. Spectacolul realizat de clasa Florin Zamfirescu, Cătălin Naum și Cristina Briciu vorbește despre opt femei, despre opt actrițe aflate la început de carieră.

Corina HERGHELEGIU

Eden sau infern? ...

Teatrul Nottara își deschide seria spectacolelor în Nocturnă cu piesa *Eden* a autorului norvegian Eugen O'Brien, interpretată de tinerii actori Dani Popescu și Ada Navrot, tot ei semnând și regia acestui spectacol.

În ultimul timp, dramaturgia norvegiană își face tot mai simțită prezența la noi în țară, bucurându-se de un mare succes. Tinerii actori și regizori sunt mereu în căutare de texte noi, de dramaturgi contemporani care să relateze și să scoată în evidență problemele zilelor noastre. Unul dintre acești dramaturgi este și Eugen O'Brien, un autor care renunță la dialog în favoarea monologului, pentru că O'Brien știe că secolul său este unul al izolării, al refugierii în propria carapace, al individului neînțeles și singuratic.

Recunosc că m-am dus cu o imensă curiozitate, dar și cu o oarecare îndoială la acest spectacol. Citind piesa, mi-am dat seama că e destul de dificil să o pui în scenă, dialogul lipsind cu desăvârșire, iar monoloagele lungi și complicate solicitând o concentrare maximă ca să nu pierzi firul acțiunii, libertatea de mișcare și de exprimare mi se părea destul de redusă. E greu să montezi o piesă-monolog, dar nu imposibil. Iar acești doi actori au știut, au simțit acest lucru și le admir curajul.

Spectacolul nu este unul vizual. El se bazează mai mult pe jocul dinamic al celor doi actori talentați, pe stările de trăire. Chiar dacă decorul lipsește aproape cu desăvârșire, jocul de lumină de pe chipul actorilor îți captează atenția și le dă o dimensiune mult mai profundă mișcărilor, gesturilor, stărilor lor emoționale.

Atât Dani Popescu cât și Ada Navrot au creat un spectacol în care ideile prind viață și se transformă în emoții, transmitându-le mai departe nouă, spectatorilor. Ținta este atinsă, cuvântul, gândul ajung să prindă rădăcini acolo unde au fost aruncate – în sufletul receptorului.

Miezul conflictului îl constituie criza unui cuplu ce luptă cu disperare să depășească rutina de zi cu zi, refugiindu-se până la urmă fiecare în propriul vis. Relația dintre Billy și Breda se află pe muchie de cuțit. Ea încearcă cu disperare să salveze ultimul dram de fericire a cuplului, scapă cu greu de kilogramele în plus numai pentru a-și recâștiga soțul pierdut prin *pub*-urile orașului, visând și alergând după himere.

Există sau nu fericire? E o întrebare la care fiecare trebuie să-și găsească propriul răspuns. Și ce este de fapt viața? Eden sau Infern?...